

El PSOE pitiús s'espanyolitza i el Pacte no aixeca cap

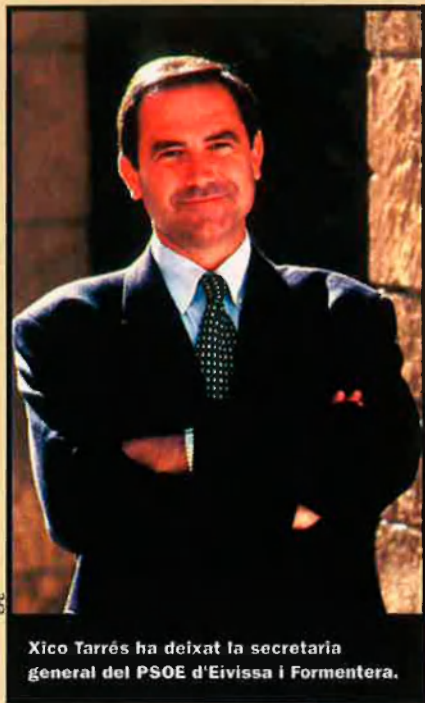
L'ala castellanoparlant dels socialistes eivissencs agafa força davant el congrés insular de juliol.

El PSOE d'Eivissa i Formentera celebra el proper 18 de juliol el seu congrés insular en un ambient de tensió interna i pugna pel poder. L'actual secretari general, Xico Tarrés, alcalde de la ciutat d'Eivissa i principal pes del partit, ha renunciat a la reelecció i això ha encetat una crisi amb tres aspirants a succeir-lo. D'ells, els dos que tenen més possibilitats provenen de l'ala més espanyolista de la formació: Pedro Campillo i, sobretot, Roque López.

Campillo és el candidat de Tarrés i representa la continuïtat oficialista dins la Federació Socialista Pitiüsa (FSP-PSOE), però el seu origen peninsular i el fet que els seus seguidors siguin també, fonamentalment, castellanoparlants, l'allunyen de l'ala autòctona del partit. Roque López, per la seua banda, representa encara més l'espanyolisme socialista, i, de fet, en la seua llista de delegats a penes hi figurava cap llinatge eivissenc. Ells dos són els principals aspirants a la secretaria general, perquè Vicent Tur, el tercer candidat (amb el suport del sector autòcton), no té a penes possibilitats reals d'obtenir la majoria de vots.

Els socialistes eivissencs són el segon partit de les Pitiüses després del PP, però a molta distància. Mentre que el PP té gairebé 1.500 afiliats (d'una població de 100.000 persones), el PSOE no arriba a 300. La capacitat de penetració i influència social és també molt diferent entre ambdues organitzacions, perquè Eivissa ha estat tradicionalment de dreta i l'esquerra no ha aconseguit tenir mai una presència sòlida i continuada en el conjunt de la població.

El fet que Xico Tarrés hagi guanyat dues eleccions consecutives al municipi d'Eivissa encapçalant el Pacte Progressista l'ha convertit en una excepció històrica a les Pitiüses, perquè cap socialista havia aconseguit abans un suport semblant a la vila. En aquestes cir-

Xico Tarrés ha deixat la secretaria general del PSOE d'Eivissa i Formentera.

cumstàncies, la seua decisió d'abandonar la secretaria general del PSOE ha deixat el partit a les portes d'una crisi, segons afirmen diversos militants. "Xico Tarrés és el nostre líder indiscutible i el millor valor que té ara el socialisme a Eivissa", reconeixia recentment Pedro Campillo. Fins i tot els seguidors de Roque López o Vicent Tur admeten que si Tarrés tornàs a presentar-se, el votarien.

L'alcalde d'Eivissa justifica la seua decisió pel volum de feina que, segons afirma, comporten les seues obligacions municipals. Tarrés vol concentrar-se en l'alcaldia: "Aquesta feina no em deixa temps ni dedicació per al partit", ha explicat.

Aquesta és la situació en què es troba avui el principal partit del Pacte Progressista, una coalició que tampoc travessa precisament les seues hores més esplèndides des del punt de vista organitzatiu.

El PSOE ha deixat de creure en el Pacte i ja actua més en solitari que no

pas en equip amb la resta de partits progressistes. IU, ERC i ENE consideren que els socialistes se'n van cap a la dreta i els acusen de no tenir fe en el projecte comú. I els independents resten atrapats en l'aïllament polític, sense partit que els empari ni estructura organitzativa que els doni força.

Tarrés, candidat al Consell el 2007? Fa pocs dies, l'exalcalde d'Eivissa del PP Enric Fajarnés (actual diputat en el congrés estatal) admetia en privat que el seu partit ja dona de segur que Xico Tarrés serà el proper candidat a la presidència del Consell Insular en les eleccions de 2007, després del fracàs de la independent Pilar Costa el 2003. De fet, aquest mateix pronòstic el fan també gairebé tots els progressistes. La figura de Tarrés, tot i que ara renunciï a liderar el seu partit, creix cada vegada més dins l'esquerra il·lenca, impulsat per les seues dues victòries seguides i per la bona imatge que continua tenint la seua gestió al capdavant de l'Ajuntament. Si es confirma la seua candidatura al Consell el 2007, l'únic dubte és si encapçalarà una llista només del PSOE o bé liderarà una nova reedició del Pacte Progressista preelectoral.

Això permet avançar, segons apuntava recentment l'ara eurodiputat Bernat Joan i Marí, d'ERC, que possiblement es formin dos blocs de cara a les properes eleccions locals i autonòmiques: un format pel PSOE tot sol, i l'altre, amb la resta de l'esquerra en coalició. Aquesta és la hipòtesi que cada vegada preveuen més dirigents de l'esquerra, especialment després que en les eleccions al Senat del 14-M el Pacte quedàs partit en dos, amb els socialistes per un costat, i la resta, per l'altra. El senador, però, va ser per al PP, tot i que la suma dels vots progressistes va superar els de dreta. Com va passar a les recents eleccions europees.

Mentre els resultats a les urnes demostren que l'electorat d'esquerra a les Pitiüses continua recuperant-se i a l'alça, els partits semblen haver decidit que és hora d'anar per separat.

Joan Lluis Ferrer